

СТРАЖА

СЛОБОДОУМНИ ОРГАН ЈАВНОГ МИШЉЕЊА

Стан редакције и администрације
Космајска ул. бр. 22.

Огласи се дају у администрацији
— Цена утврђена —

Неплаћена се писма не примају
Рукописи се не враћају.

Писма, рукописе, новац и све остало
што се односи на лист, слати вла-
снимштво листа.

Адреса на телеграмима:
СТРАЖА — БЕОГРАД

Претплата за Србију на пошти:

на годину	дн. 12—
шест месеци	" 6—
три месеца	" 3—
један месец	" 1—

Претплата за иностранство на пошти:

на годину	дн. 30—
шест месеци	" 15—
три месеца	" 7-30

ТЕЛЕФОН УРЕДНИШТВА 1092

Издаје сваки дан у 6 ч. пре подне

ТЕЛЕФОН ШТАМПАРИЈЕ 1092

Лашић — Краљу

Честитка поводом славне победе на Церу

НИШ, 9. августа

Председник Министарског Савета и Министар Иностранних Дела г. Никола Пашић упутио је 7. овог месеца овај телеграм Њ. Величанству Краљу.

„Мојим, Ваше Величанство, да примите моје и мојих другова срдачно честитање на великој и славној победи српске војске на Јадру и Церу, под врховним заповедништвом Вашег дичног сина и краљевским старањем и бдљем Вашег Величанства.

Истог дана упутио је Председник Министарског Савета телеграм Њ. Кр. Височанству Престолонаследнику, којим му у име Краљевске Владе честита сјајну победу и од непријатељем.

ишчекивати даље догађаје, чији ће ток оправдати поверење које имамо у наше храбре трупе, које се боре у најтежим приликама и са незахвалним задатком. У данама од 2. до 9. августа оне су се показале достојне свога позива.

Наш ратки плен

Ниш, 9. августа.

До сада је констатовано, да је српска војска задржала овај ратни плен:

4500 заробљеника, 53 пољска топа, 8 хаубица, 114 муницијских кофа, 3 ратне вознице, једну комплетну санитарску колу, 14 пољских кухња, 6 вагона хране, 4 возова телеграфског материјала, 5 возова пешачке муниције, велики број морарских кола, велики број погонских справа, велики број коња, једну касу са новцем и т. д.

Србија и Бугарска

— Чолак Антић код Радо-
славова —

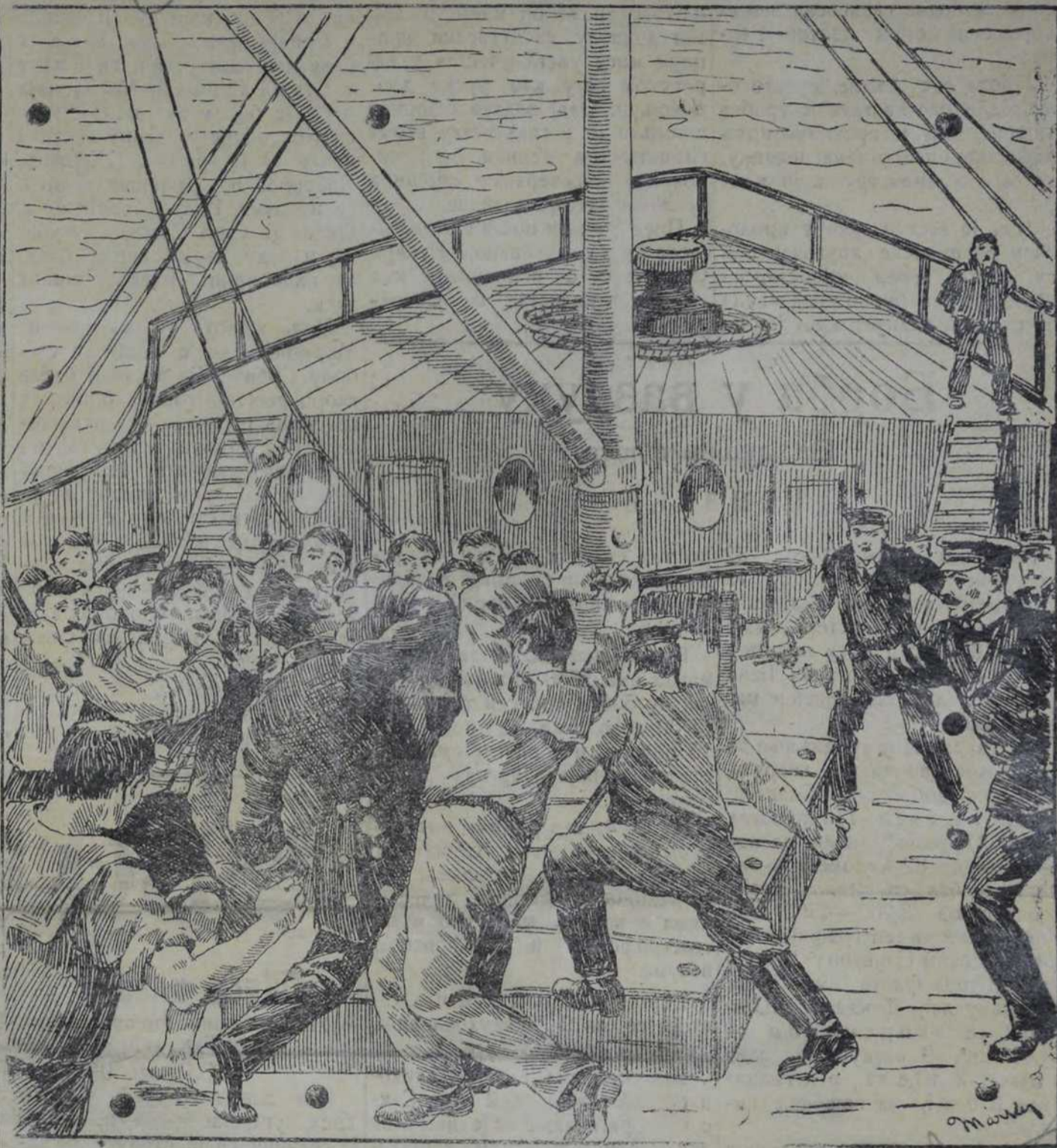
Софија, 10 авг.

— НАШ ИЗВЕШТАЈ —

У софијским политичким и дипломатским круговима разно се тумачи посета, коју је учинио наш посланик г. Бошко Чолак Антић, шефу бугарске владе др. Радославову. У разговору са једним послаником народним дознао сам, да се међу посланицима владине групе појавила весела јака струја, која је за споразуман рад са Србијом и Русијом.

Ова струја велике на-

Буна у А-угарској марини

Далматинци се буне и неће да иду на своју браћу и у братоубилачки рат

де полаже на акцију генерала Ратка Димитријевића!

Француски успеси

Париз, 9. августа,
Јуче су француске трупе, по-

сле жестоке борбе, заузеле Вјелер.

Глвнокомандујући, генерал Жофр, телеграфисао је министру војном, да су приликом дана Француси у Елзасу имали значајних успеха, који чине велику част француским трупама и њиховим шефовима. Немач-

ки су губици знатни. Дејство наше артиљерије је поражавало и страховило Немце. У позлаћењу непријатељ нам оставља за собом разни материјал и своје рањенике.

ФЕЛТОН

Детлев фон Лигенкрон

Наредник Цицан

— Записник из једне летње битке —

— Немој ме без разлога позвати; а ако ме истргнаш, не остављај ме у корнице, док се не напијем крви.

— Стара изрека.

Први пушкар са спашења (који је такође гледао испод очију, као какав вљан коњички генерал) могуће је, да је то најтежа вештина, управљати исправно у рату махом коњаника) био је један мали, лебео пруски генерал, који је, као каква лопта, све ближе долазио. Његова сабља, којом је као праћком, махао преко себе, блистала се; његова лепо обојена црвена брадица светлила се као два пламена врха. Њему узастопце следовала су два нај-

ближа анђела, у малом размаку, а у истој линији: један драгунски и један улански пуковник. Оба са широким грудима навалили се на вратове својих коња. За њима више стотина анђела: једна збијена коњичка бригада као грмљавина. Ратотата! Мали дебели пруски генерал већ се потукао са непријатељем. Тада се сударише (две локомотиве, кад бја се у највећој брзини сударише не би био такав прасак) а затим као да се хиљаду беоцуга какве велике змије у круг окрећу. Али наскоро прашина све поккри...

Е... е... да, шта... [шта је то... Боже мој, да... Један једини непријатељски оклопник јурну на нас. Ваика је као да рече... То је Антихрист... педесет, тридесет, десет корака... код вас... Ниједну пушку не управисмо на њега. Као да смо опчињени... Сад... и он здаде један ударац, као да је пао с неба.. Погодио је једног пешака у средини прве врсте; расцепо јму шлем, главу, врат до кичме... Тек сад се тргосмо из заноса.. Цицан

био први.. Двадесет, тридесет цени се подигло и коњ и коњ и коњаник падоше као рђаво зготовљен „пудинг“...

Неколицина скочише и одрешилише схрабрим јунаку палашину.

На унутарњој страни кајаса стајао је: оклопник Тајфел, први ескадрон регименте грофа С.

Непријатељска оклопница потучени. Храмало се и храмало од разбијашта, где су били коњаници, па до нас. Ишли смо им на сусрет, да им помогнемо и да их узвемо са собом. Ах, гле, ту је и мој пријатељ Карло, крапан улански официр.. У гарнизону је изван од нас другова потпоручник „страшило за шијадере“, а што кажу, да је један капут, који му није добро стајао осамнаест пута у Берлин враћао. Имао је двадесет и једну четку разне величине и веома је волео да их употреби за своју козрцасту косу.

И он је сад ту, нешто је тужан капут и панталоне беху му сасвим исцепане: „шапка“

отшла до ђавола. Добио је само лаки ударац (коњичка борба није тако опасна као што изгледа).. Побох му на сусрет. Он је намигивао па мене. „Проклети допов баацио је мој „лорнет“ у близо, биле су му прве речи. „Али имаш још нос!“ Смејли смо се; али Бог би знао, да ли је било места смејању.

Веома сам волео доброга младића. У пркос његових толиких, четка разне величине имао је знатно срце; речи и дела су му била свежа и јасна без лажи.

Дејом руком наслонен на сабљу, а за леву вођен од једног улана, приближавао нам се са бојног поља коњички капетан, гроф Гласханд (данас гроф Шталфауст).

Он се већ озбиљније припремао од другог пријатеља Карла. Од увек ми је био несносан и непријатан. Припада је тако званом „Високо црквеним“. И не осећајући какав упутарњи нагон, без разумевања и срца за цео живот, судио је строго оштро о својим друговима. С

обзиром на негу његове косе био је прави квекер према моме пријатељу Карлу. Верујем, да више цени свога вишег генерал интенданта, него свога малог дебелиг бригадира, што долази к нама са завајеним леђима, на предњем трапу топовских кола, која вуче један заплењен коњ — бојиште већ после једног сата изгледа, као најразноврсније натрон сто бадњег вечера. — Журно појурих напред да поздравим познатог ми и веома цењеног генерала.

„Дозволите ми, господин генерале да Вам у своје и у им- свију захвалим за чудноспасевајући напад“.

„Е, шта“, одговорио ми је, „која је у овом тренутку седела на предњем трапу, „е, шта“, хукуну, да се један гове брадице поди „данас је сваки б- дужност. Ови безо- паци праве се, пр- пруског генерал- рим колико м- држим са“

ралом, а један ме глупак, о- клоник, узари по јотилку, да ми се шљем зауљуао. Тада се раздерах на дерана: Зар не познаје пруског генерала.. Али он се већ саже према мени.. „Мали дебели господин изненада се онесвести. Десно од њега био је гроф Гласханд, а лево мој пријатељ Карло; и тако се вози дорсени генерал, кога и- скреним срцем сажалевам, у сред фарисеја и светских „уда на превидљиву.

У истом време један ађутант на хујском коњу, чије се „браке“ лухерле на једну страну, донесе и петачу наред- бу, да-

